

סְחַרְחָרַת יעקב אריאל

סְחֹר סְחֹר סְחֹר מְסַבֵּיב לְנִקְדָּה

הוֹלְכִים נוֹאֲמִים חַיִּים

מִבְּקָר לְעֶרֶב הַחַיִּים נִגְמָרִים

אֲנַחְנוּ לֹא חוֹשְׁבִים

דִּי!

לָמָּה וּלְמָּה וּבְעֵצֶם – מָה?

בְּלִי צִינִיּוֹת מְעוֹתֵת מְשַׁקֶּרֶת מְרַחֶקֶת וְלֹא,

זֶה לֹא חֲאָרָטָה

מִעֲגָלִים נֶעְגִים

בְּסֶף-מְשַׁבְּרֵת, חֲכָמוֹת וּמְחַקְרִים

עֹבֹדָה בְּעֵינִים וְעֵמֶל

לִזְאֵת יוֹלְדָנוּ – עֲנֵג וּמֵאֲכָל?

וְאֲנִי רוֹצֵה לְרְאוֹת הַנִּקְדָּה

מִיִּמְד אֶחָד בְּלִבְד:

אֱלוֹק

הוֹר נִפְלָה – מוֹאֵר וּמִפְלֵא

נוֹכַל לְהַצְבִּיעַ בְּעֵצְמִנוּ

”הִנֵּה אֱלֹקֵינוּ זֶה קִינֵנוּ לוֹ וְיֹשִׁיעֵנוּ”

וְנִרְאָה מָה שֶׁרְאָה הָרוֹאֵה

ז(ה)הו(א) ז(ה)

וְאֶהְבֶּה.